

ABERLA

Rosalia Silber

Teostiedot: Sekatekniikka, akryyli, harjateräs, pellava, sellofaani, silikoni, tekstiili, koko 125 x 160 x 185 cm

Suuri kotilo seisoo omien nystyröidensä varassa. Olion olemus näyttää elävältä, jopa karnevalistiselta. Se kietoutuu sellofaaniin, jonka voi nähdä kosteana hyytelönä tai tahmeana muoviroskana. Maalattu pinta on värikäs, nahkea ja koskettamaan kutsuva. Kuoren ulokkeet töröttävät pisteliäinä, mutta suuaukko ammottaa pehmeänä kuin upottava lepotuoli. Teoksen eleet ovat sekä torjuvia että houkuttelevia.

Kurkistelen kotilon koloista sisälle. Punertavassa hämärässä erotan jotakin. Karvaa? Onko se hiuksia? Käsi. Onko sisällä joku? Sydän alkaa hakata.

En voi olla varma, katsonko performanssia vai kotilon sisään kätkeytyvää realistista ihmisveistosta. Kumpi tahansa vaihtoehto tuntuu yhtä jännittävältä, hidastan omia liikkeitäni ja väijyn teosta eri suunnilta.

Lopulta kotilosta astuu esiin taiteilija itse, syntyen kuin Botticellin punakutrinen Venus meren vaahdosta. Teoksen sisälle kätkeytyy siis pieni, taiteilijan mittojen mukaan muotoiltu pesä. Kotilon kiertyvä rakenne on hämmästyttävä, sillä veistoksessa on tilaa jopa vierailijalle.

Teos huokuu vaginaalista lämpöä. Se juhlistaa ja ylistää emättimen turvaa ja pehmeyttä, naiseutta ja elämän syntyä. Mukana on myös kotilon spiraalirakenteen kaksisuuntainen ääretön jatkuvuus.

Mielenkiintoinen yhdistelmä veistosta, maalausta, muotoilua ja performanssia. Prosessiteoksen voi nähdä elävän ja muuntuvan erilaisissa näyttelypaikoissa. Muotoilullisia, ”kalustemaisia” ominaisuuksia kannattaa vielä kehittää.

Tuuli Penttinen-Lampisuo